

ZloBoj

zlobicko-bojanovický zpravodaj

Červen 2019

vydává Obec Zlobice

Přejeme vám
léto plné odpočinku!

Zloboj - zlobické hody 2019

Vážení čtenáři, aktuální číslo obecního zpravodaje, které právě držíte v rukou, obsahuje novinku – dopis od čtenářů. Kromě něj si můžete přečíst aktuality ze zastupitelstva, sociálního výboru a zprávy o nedávných či plánovaných událostech. Prázdniny bývají časem odpočinku od pracovních či školních povinností, příležitostí vypravit se

na nová nebo tradiční tábořiště či obhlédnout různé pamětihodnosti. Současně s tím si vyčistíme hlavu, zbavíme se stresu a načerpáme síly, které budeme potřebovat k přežití sychravých podzimních a zimních dnů. Musím se přiznat, že v poslední době mám pocit, že mezilidské vztahy se obecně poněkud zhoršily, lidé jsou vůči sobě navzájem agresivnější. Pokud udělá někdo jiný chybu, tak nedokážou prokázat velkory-

sost a odpustit, pokud udělají chybu sami, tak nejen že se neomluví, ale své selhání ani nepřiznají. Přejme si tedy, aby následující měsíce pomohly uvolnit napětí v mezilidských vztazích, a třeba se pak v září vrátíme do společnosti, která bude soudržnější, tolerantnější a zodpovědnější.

Za všechny autory Zloboje vám přeji příjemné čtení.

František Lízal

Z jednání zastupitelstva – otevřeně subjektivní reportáž

Program zasedání zastupitelstva 26. 4. 2019 lákal plánovanou přítomností pana ing. Pavla Facona, projektanta bojanovského obecního objektu, který zahrnuje obchod, knihovnu a zázemí pro společenské akce.

Začalo se diskusí předložené studie rekonstrukce zmíněného objektu. Zastupitelé měli studii k dispozici už delší dobu a mohli poslat připomínky. V prvním návrhu se počítalo s přesunem obchodu do prostoru hasičského skladiště a vytvoření sálu místo něj, přičemž vstup by byl po schodišti do současné knihovny. Knihovna měla být situována v zadní části (tedy do dvora). Naplánovány byly dva výčepy, jeden pro sál (ovšem ten byl také v části „do dvora“), druhý pro venkovní kryté posezení, také v části do dvora (tam, kde je dnes). Už při předchozím projednávání jsme s manželkou navrhovali prohodit sál a novou knihovnu tak, aby knihovna byla do ulice a sál do dvora. Tehdy se zdálo, že na to nikdo další ze zastupitelů neslyší. V novém zastupitelstvu přišel se stejným nápadem Ing. Luzar, který vznesl i řadu dalších připomínek. Tentokrát byla reakce zastupitelů pozitivnější.

Ing. Facon zpracoval novou studii, v níž sál situoval do dvora, a kupodivu najednou i další zastupitelé viděli, že to je výhodné řešení, například proto, že výčep je hned po ruce a nemusí se chodit přes chodbu a také, že v knihovně

bude více světla. Pan projektant zodpověděl dotazy Ing. Luzara a vyřešila se i otázka paní prodavačky ohledně přístupu pro dodávku pekařských výrobků. Debata se vedla okolo potřebného počtu výčepů, v návrhu byly dva a zdálo se, že většina přítomných se kloní k názoru je zachovat dle návrhu na počtu dvou. Diskuse nakonec nebyla uzavřena hlavně kvůli venkovní terase. Na můj dotaz ohledně časového plánu bylo odpovězeno, že rekonstrukce závisí na dostupných dotacích a může se odehrát za 3 nebo 5 let.

Dále zastupitelé pokračovali v programu dvěma body, které se týkaly mateřské školy. Nejprve převedli finanční přebytky (cca 44 tis. Kč) do rezervního fondu, pak diskutovali letní výmalbu prostor školky. Zatím ředitelka MŠ získala dvě nabídky, jednu za 96 tisíc, druhou za 114 tisíc Kč. Zastupitelům se to zdálo poměrně hodně a vyžádali si ještě další nabídky, paní ředitelce předali kontakty na další firmy, aby mohla poptat malování i u nich.

Následně se diskutovala tradiční otázka navýšení poplatků za odpady u těch, kdo nezaplatili včas. Jeden z přítomných občanů radil, aby zastupitelé osobně navštívili neplatiče a přemluvili je, aby zaplatili. Bylo mu sděleno, že zastupitelé neznají jména (a dokonce ani přesný počet) neplatičů (což vyžaduje zákon). Navíc je třeba mít oficiální záznam (doklad o odeslání výzvy poštou) o vymáhání poplatku. Poplatky dle zákona nelze odpustit. V souladu

s vyhláškou byly tedy osobám, které dosud nezaplatily, zvednuty poplatky na dvojnásobek.

V závěrečné části byli zastupitelé informováni o získání souhlasu všech vlastníků pozemku pod chodníkem kolem bytovek, aby jej obec mohla odkoupit. V současnosti se vyhotovuje geometrický plán. Zastupitelé odsouhlasili nákup pozemků dle navržené ceny.

Poté se diskutovala otázka stavby silnice a parkoviště/úpravy prostranství na místě bývalého Beránkova stavení ve Zlobicích (u hlavní cesty na Kroměříž). K tomuto bodu dostali zastupitelé vyjádření projektanta P. Chovance, který vznesl dotazy ohledně toho, jak naložit se studnou, kolik zbudovat parkovacích míst, zda vytvořit relaxační zónu apod. Kolem tohoto bodu se strhla diskuse, jejímž závěrem bylo, že poptáme u projektanta cenu za konzultaci a nakreslení jedné studie.

Zde si dovolím drobný úkrok od tématu a malou osobní poznámku. Občas se objeví komentáře, např. že dnes zastupitelé vše odsunuli a nic nerozhodli. Že by měli všechno rozseknout na zasedání a hned, bez debat. Podobné výtky směrem k politikům jsou velmi časté, nijak za to nikoho neodsuzuji. Známe to i z typického brblání na poslance, že jen žvaní a „nemakají“. Mimo jiné i díky této rétorice má současný premiér stále skoro 30% podporu, ačkoli má tolik skandálů, že dříve by jen zlomek jeho problémů vedl k nekompromisnímu konci v politice. Ale zpět

k věci – ty diskuse a debaty jsou naprosto nezbytné a jsou součástí podstaty demokratického zřízení – tedy toho, že i menšinový hlas je slyšen a když má pravdu, může se prosadit. Jako zastupitelé máme povinnost zastupovat různé (často i protichůdné) zájmy občanů a jejich názory. Současně musíme hledat kompromis. Proto hodiny debatujeme, diskutujeme a někdy se i hádáme. Aby výsledkem bylo řešení přijatelné pro všechny (byť někdy se skřípěním zubů). Máme zodpovědnost za svá rozhodnutí, proto je třeba jednat rozvážně. Chápu, že v despocii, kde je jeden vůdce, který rozkáže a vše jde jako na drátkách, jsou některé procesy rychlejší. Jenže z historických zkušeností víme, že to nutně vede k potlačování nehodících se názorů (a posléze jejich nositelů). Například ve věci návrhu rekultivace prostoru po Beránkově stavení

si myslím, že konzultace s projektantem na místě bude vhodná, protože výsledkem bude projektantova jasná představa, co má kreslit. Když se po mnohem delší diskusi na zasedání dobereme k nějaké naší shodě, ale projektant pak řekne: hezký nápad, ale takhle to nejde, protože předpisy (které v celé šíři samozřejmě zastupitelé nemohou znát) to nedovolují, bude se vše vracet znovu na zastupitelstvo, znovu diskutovat a tak pořád dokola. Tak není jednodušší si to s ním vyříkat na místě samém?

Na úplný závěr zasedání následovaly ještě informace z jednání rady. Jen telegraficky: Policie dodala zprávu o bezpečnostní situaci ve Zlobicích – nic dramatického se neděje, situace je setrvalá. Poskytovatelé sociálních služeb žádají o podporu – obec razí zásadu, že přispívá tomu, kdo pečuje

o někoho ze Zlobic a Bojanovic. Byla uzavřena nová smlouva s firmou Depoz ohledně skládkování v Nětčicích. Nominovali jsme obec Rusava do rady Svazu měst a obcí, neboť se domníváme, že nás bude nejlépe zastupovat (mají zkušenosti a patří spíše k menším obcím, takže sdílí naše problémy – na rozdíl od větších měst). Byl schválen prodej starých obecních již nepoužívaných strojů. Rodičům dětí z MŠ byl rozdán dotazník spokojenosti. A 16. 5. od 13 do 17 hod byl veřejně projednáván územní plán.

Následující zasedání zastupitelstva bylo naplánováno na 17. 6., což je bohužel po uzávěrce Zloboje. Reportáž přineseme příště, nebo ji najdete brzy po zasedání na internetu - na blogu „Co se děje ve Zlobicích?“

František Lízal

Den maminek v mateřské škole

Měsíc květen již tradičně patří našim maminkám. Paní učitelky s dětmi pilně nacvičovaly program, abychom maminkám udělali k jejich svátku radost.

Starší děti ve třídě Soviček si připravily pohádku Jarní zpráva, ve které vystupovaly jako květinčky, mráček nebo sluníčko. Představení obsahovalo spoustu jarních básní a veselých písní, které děti zpívaly v doprovodu klavíru.

Ve třídě Včeliček (mladší děti) nám chtěly ukázat, že i malé děti jsou schopny velkým činům, proto nám předvedly slavnost v duchu dospělých povolání – zahradníci, pekařky, kominíci, opraváři.

Každá maminka dostala řezanou kytičku, přáníčko a dáreček ve formě fotografie v rámečku.

Naše děti se na vystoupení velice těšily. Chtěly své nejmilejší potěšit svým vystoupením a to se také podařilo. Jedno oko nezůstalo suché.

Společně jsme ještě malou chvíli poseděli u dobré kávy a tímto děkuji všem maminkám, které pro nás napekly výborné sušenky

či koláče anebo přinesly něco dobrého na zub.

*Michaela Kulíšková
ředitelka školy*

Čištění odpadních vod

Minulý měsíc bylo svoláno veřejné projednání územního plánu obce Zlobice – Bojanovice, v němž je již zapracován i dokument Plán rozvoje vodovodů a kanalizací zlínského kraje (PRVKZK).

Tento plán obsahuje koncepci řešení zásobování pitnou vodou, včetně vymezení zdrojů povrchových a podzemních vod uvažovaných pro účely úpravy na pitnou vodu, a také, což je předmětem tohoto článku, koncepci odkanalizování a čištění odpadních vod. Plán popisuje jak stávající stav, tak i koncepční návrhové řešení jednotlivých obcí Zlínského kraje.

Pro Zlobice-Bojanovice je zde uvedeno řešení, které počítá s vybudování dvou čistíren odpadních vod – jedné ve Zlobicích při areálu zemědělského družstva a jedné v Bojanovicích v části zvané Pastvíska.

PRVKZK neurčuje přímo technologii čištění odpadních vod, nicméně pro odhad nákladů na vybudování technologie a potřebné infrastruktury předkládá určitou finanční rozvahu. Pro Zlobice uvádí hodnotu 37,5 mil. Kč a pro Bojanovice 11,5 mil. Kč, tedy celkem necelých 50 mil. Kč, které by obec musela investovat do rekonstrukce stávajících a výstavby nových větví kanalizační sítě a výstavby dvou nových čistíren odpadních vod.

To na úvod, abychom pochopili, v jaké vizi je nyní naplánován rozvoj odkanalizování v naší obci.

Pro technické řešení, jakým způsobem odpadní vody čistit, jsou všeobecně tři hlavní názorové skupiny.

První skupinou je vybudování klasické mechanicko-biologické čistírny odpadních vod, která v jednotlivých aerobních nebo anaerobních stupních s přidávkou chemických činidel odbourává z vody jak biologické, tak i chemické zatížení. Tento typ ČOV je v ČR nejrozšířenější a pro obce s populací nad 1000 obyvatel téměř jediný možný. S sebou nese celkem výrazné provozní náklady ve formě elektřiny a chemických prostředků, které je nutné při procesu čištění dávkovat.

Druhá skupina zastává technické řešení ve výstavbě filtračních čistíren odpadních vod, pro které se všeobecně vžil název „kořenové čistírny odpadních vod“. Tato ČOV představuje soustavu speciálně upravených nádrží vyspaných kamennou drtí (mnohdy osázenou vybranými druhy rostlin => proto se vžil název „kořenová“), která odpadní vodu čistí při průtoku ložem nádrže a hustým porostem. Tento typ ČOV je doporučován pro obce s velikostí do 600 obyvatel. Tato technologie si nese nelibost správních orgánů, neboť negarantuje odbourání všech chemických látek, které se v odpadní vodě mohou vyskytovat. Nicméně provoz této ČOV je provozně nenáročný a v dnešních problémech se zadržováním vody v krajině, by mohla být řešením pro mnohé obce. Příkladem můžou být sousední Lutopecny, kde „kořenová“ čistírna funguje přes 10 let.

Třetí názorovou skupinou je

snaha decentralizovat čištění odpadní vody a přenést veškerou zodpovědnost na jednotlivé producenty, tedy na jednotlivé rodinné domy, a zasadit se o to, aby každý objekt měl vlastní malou domovní čistírnu odpadních vod. Zde narážíme na striktní požadavky pravidelné údržby a obsluhy a nutnost vyřadit z provozu domácnosti jakékoliv chemikálie typu Savo ap.

S výstavbou čistírny je spojena i nutnost úpravy kanalizační sítě, kde zatímco „kořenová“ čistírna si vystačí s jednoduchou dešťovo-splachovou kanalizací, mechanicko-biologická čistírna vyžaduje oddělení dešťových vod od splašků, a tedy nemalé finanční prostředky mimo jiné také jednotlivých domů přepojit vlastní přípojky na správné kanalizační potrubí.

Tímto krátkým úvodním článkem bych rád otevřel diskuzi, kterou cestou se má naše obec vydat. Úvahy nejsou věcí posledních dní a již mnoho let se o tomto

tématu diskutuje nejen u nás, ale i v širším okolí, kde mnoho malých obcí nemá tuto problematiku vyřešenou.

U nás bude dalším krokem příprava projektové dokumentace, která bude připravena na chvíli, kdy bude možné získat finanční podporu na realizaci našeho projektu. Není snadné nyní odhadnout, kdy se k těmto finančním prostředkům může obec dostat. Přesto je a bude snaha tento záměr realizovat v co nejkratším termínu.

Plán rozvoje lze dohledat na webových stránkách zlínského kraje. Zde uvádím odkaz na tabulku technických a finančních údajů kanalizací

pro Zlobice: https://geoportal.kr-zlinsky.cz/PRVKUK/K_TAB/K7203_045_01_19330.pdf

pro Bojanovice: https://geoportal.kr-zlinsky.cz/PRVKUK/K_TAB/K7203_045_02_19329.pdf

Radek Luzar

Dopisy čtenářů

Měl jsem velkou radost, když mi po posledním vydání Zloboje přišel následující email jako reakce na jeden ze článků. Se svolením autorek jej přetiskujeme. FL Jako rodačky ze Zlobic si rády pročítáme ZloBoj. Mamin-ka jako dlouhověký pamětník mívá k některým článkům své poznámky, připomínky, vzpomínky. Tentokrát jsem svou vzpomínku a připomínku přidala i já.

Jde o uličku a lávku kolem Lehkoživového a přes potok. Tato „lávka“, jak jsme této desce přes potok říkali doma, tak i mezi dětmi, sloužila všem, jak mamin-ka pamatuje, již v třicátých letech, to je v době jejího raného dětství; a tak si ji pamatuji i já v konci padesátých let až do roku 1968, kdy jsme se ze Zlobic odstěhovali. Námi dětmi to byla velmi frekventovaná cesta. Samozřejmě nevím, kolik desek tam za ty roky bylo a ani nevím, kdo je případně měnil. Zda byly zetlelé nebo je odnesla velká voda, která se čas od času Věžeckým potokem prohnala. Co si pamatujeme, nestalo se, že by se na tomto místě někdo zranil, utopil... všichni jsme věděli, že musíme běžet (někteří přes lávku jezdili i na kole), dospělí chodili tak opatrně, aby se nikomu nic nestalo. To bylo dříve... Ale dnes: lávka musí mít projekt, vše splňující tak, aby stavba lávky všechny, kteří chtějí přejít, ochránila, aby nespádli do vody, aby si neublížili chůzí přes potok.

Asi je to v pořádku. Tím chci říct, že jsem si opět uvědomila, že dříve všichni věděli, že si mají dávat pozor, jak se chovají, aby si neublížili. Dnes nás stále někdo

ochraňuje, upozorňuje, co se nám může stát.

Je mi jasné, že za potokem a „ohradou“ byly postaveny nové domy, chodí tam více lidí a chtějí a mají právo chodit pohodlněji.

Tak ať se vám podaří lávku brzy vystavět.

*Anežka Polčáková a Eva, také dříve Polčáková
(z Husénka)*

TJ Sokol Zlobice

Vážení čtenáři Zloboje, protože nejen fotbalem živ je TJ Sokol, rozšířili jsme naši aktivitu v pátek 24. 5. o cyklovýlet s rodiči. V následujících dnech nás čeká trénink spojený s přespaním na hřišti a pak už hody. Všechny Vás zvou na tradiční hodovou zábavu se skupinou Polygon, která se uskuteční v sobotu 6. 7. Před zábavou od 11.00 sehrají přátelská utkání naši mládežníci. Po hodech nás čeká fotbalový kemp zakončený zápasem mužů se slavným „Sigiteamem“. Jménem TJ Sokol Zlobice vám přeji příjemné prožití prázdnin.

Antonín Večerka

**1919
2019**

SDH ZLOBICE 100 LET ZALOŽENÍ SBORU

POZVÁNKA NA OSLAVY pátek 5. července 2019

Program:

- 08.20 h Sraz u hasičské zbrojnice a za doprovodu dechové hudby společný odchod na hřbitov
- 09.00 h Mše svatá v kostele Cyrila a Metoděje ve Zlobicích
- 10.15 h Slavnostní požehnání novému hasičskému vozidlu
- 11.00 h Slavnostní schůze členů sboru dobrovolných hasičů a hostů
- 13.30 h Ukázka zásahu staré hasičské techniky / útok mladých hasičů
- 15.00 h Ukázka zásahu jednotky IZS
- 16.00 h Zásah SDH Zlobice s novou technikou

Z obecní kroniky

Vzhledem k výročí založení Sboru dobrovolných hasičů ve Zlobicích a blížícím se oslavám, vybrala jsem tentokrát úryvky z prvního dílu zlobické kroniky, který zaznamenává jeden z největších požárů na našem katastru a zmiňuje mimo jiné i vznik hasičského sboru a jeho první zásahy. Autorem textů je i tentokrát arcibiskupský archivář František Michálek.

„Daleko hrůznější požár vznikl ve středu 17. června 1894 v dopoledních hodinách. Právilo se, že jej zavinily děti. Kronikáři, který tyto paměti zapisuje bylo 10 r. a 6 měs. O této katastrofě se nezachovalo v obecní listovně ani řádku, proto ji vypisuje tak, jak ji jasně pamatuje.

K usedlostem 17 - 23 za humny patřily stodoly. Byly celé dřevěné, kryté pod doch a stály k sobě přitulené v jedné řadě, krom stodoly k č. 22 a ta neshořela. U těchto

stodol stály staleté lípy střídající se s vysokými, štíhlými topoly. Požár vznikl u stodoly k č. 23 a postupoval tak rychle, že než lidé, kteří v poli okopávali řepy, doběhli do vesnice, zůstala pouze z nich hromada popela. Lípy a topoly plály do výše plameny. Mnoho dobytka domácí lidé vyvedli do zahrady k usedlosti č. 11.

Z hořících stodol přeletěl doch přes potok a pole na domky do "Vývozu", rovněž kryté dochem. Všechny shořely (čís. 53, 56, 58, 60, 62, 69, 71. Nezachránili ani vepře, ni kozy, ani slepice, zvířectvo uhořelo lidem všechno. Těžce popálen byl obecní pastýř František Novák z č. 56, snažil se zachránit z krmeníku své prasátko. Těžkým popáleninám podlehl a zemřel v neděli 21. června t.r. Méně popálen byl Cyril Podaný z č. 60, jenž jsa mlád, to vydržel.“

„...Za zmínku stojí, že z kmenů ohořelých líp k č. 20., velmi krásně vyřezal soused ss. Cyril

a Metoděje, které dodnes zdobí oltář našeho chrámu Páně, akademický sochař Neumann v Kroměříži.“

„R. 1921 vyhořely stodoly k usedlostem č. 38, 39, při nichž poprvé účinně zasáhl Sbor dobrovolných hasičů ve Zlobicích, založený r. 1919. R. 1924 lokalizoval požár domku č. 116 Jana Kunčara a tentýž domek poškozen požárem 15. ledna 1929., 5. listopadu t. r. hořel stoh vdp. faráři Fr. Solanskému, 16. srpna 1925 stáje v usedlosti č. 13.“

Na závěr připomínám také 95 let od dostavby budovy hasičského skladiště (zbrojnice) na návsi, která rozhodně stojí za povšimnutí. Je to jedna z nejpovedenějších a nejstarších staveb v naší obci a jak psával pan Michálek, když hodnotil novostavby, „svým vzhledem výrazně přispívá ke vzhledu obce“.

Hezké léto a vydařené oslavy.

Martina Belatková

Čarodějnice řádily i letos

V sobotu 27. dubna tohoto roku se na hřišti v Bojanovicích opět slétly čarodějnice, ježibaby a k nim se přidalo několik čarodějů, aby i letos všichni oslavili svátek pálení čarodějnic. Účast těchto příšer nebyla nijak hojná, počasí nebylo nijak valné, ale stejně hřiště ožilo první velkou jarní akcí a připravilo se tak na sezónu 2019.

Všechny čarodějnice a čarodějové se nejdříve prolétli kolem Bojanovic a poté se dali do soutěžního zápolení, kterým je provedly čarodějnice Větrnice a Susinda. Zápolilo se tradičně v představování a kouzlení, tanci, hodu do chřtánu ježibaby, letu na koštěti a dalších čarodějnických disciplínách. K tomu všemu vyhrával našemu krásnému odpoledni známý velký

LÚÚÚ. Závěrem byli všichni soutěžící obdarováni malými dárky a sladkostmi a mohli si opéci špekáček na ohni. Odpoledne pokračovalo volnou zábavou a tancem. Účastníci akce si mohli také zakoupit různé perníčky, koláčky, čarodějnické sladkosti a nápoje, které pro ně připravily ženy ze ZO ČSŽ. Ferdýšovci otevřeli bufet, tak se každý mohl občerstvit dle libosti, zapálili oheň a obstarali špekáčky. Na sletu bylo veselo až do večerních hodin. Všechno má svůj začátek i konec. Po vydařené sobotě se můžeme jen těšit na příští slet čarodějnic zase za rok.

Tuto tradiční akci pořádá již několik let ZO Českého svazu žen ve spolupráci s Ferdýšovou společností a SAZOU Zlobice, která akci podporuje finančně. Členkám ZO ČSŽ zaberou přípravy na

tuto akci několik týdnů a ženské musejí skutečně zabrat, aby se akce vydařila. Proto byly členky naší ZO přinejmenším rozčarovány, že při této tradiční akci se stavěla májka. O tomto počínu jsme jako organizátoři akce nebyli vůbec informováni, májku zřejmě stavěla zlobická SAZA, která si ji další měsíc i pokácela. Ovšem to jsme si v Bojanovicích nemohli nikde ani přečíst, protože pozvánka nebo plakátek jaksi nebyly.

Snad stále existují nějaká pravidla konání kulturních akcí v našich obcích, kterými se řídíme desítky let a zatím nedošlo k ohlášení nějakých změn. Tak by se členové SAZY nad touto skutečností měli zamyslet.

*Za Základní organizaci ČSŽ
Alena Susová*

Poznámka editora

Jako sice oficiálně nejmenovaný, nicméně úřadující editor Zloboje si zde dovolím krátkou poznámku. Z pozice občana i zastupitele mám vždy radost, pokud se jakýkoli spolek ve Zlobicích či v Bojanovicích snaží pro ostatní něco zorganizovat. Často se stane, že dobře míněná snaha nejen že není oceněna velkou účastí či pochvalou,

ale naopak se ozvou hlasy, že to či ono mělo být jinak. A musím se přiznat, že nejvíce mě mrzí, když se projeví snaha dvou spolků udělat něco pro ostatní, ale skončí to výčitkami, že ten druhý nám to zkazil. Chtěl bych na tomto místě poprosit o velkorysost. Zkusme prosím navzájem lépe komunikovat. Z pozice „starousedlíků“ nepředpokládáme, že nově přistěhovaní budou vědět, jak to

u nás po desítky let chodí, a naopak z pozice nových obyvatel zkusme být zdrženliví a nesnažme se všem ukázat, že vše umíme lépe a jak se to doteď dělalo špatně.

Při editaci textů do nich nikomu nezasahujeme (s výjimkou korektur pravopisu a typografie), proto prosím autory o udržování určitého nadhledu. Byl bych velmi nerad, aby se Zloboj stal slovním bojištěm.
František Lízal

Kdež se Hanák rozhópe

Ti z nás, kteří se narodili na Hané a hrdě se ke svému původu hlásí, často naráží na stereotypní představu Hanáka jako něko- ho, komu vše dlouho trvá, kdo je nerozhodný až liknavý. Myslím, že je nejvyšší čas, abychom s touto rozšířenou pomluvou bojovali. Je mylná a nespravedlivá. Mám takovou teorii, která by její původ mohla vysvětlit. Je zřejmé, že její kořeny musejí sahát hluboko do minulosti. Tehdy se většina našich předků živila zemědělstvím. Postupně se díky své pili (to zdůrazňuji) a úrodnosti hanácké půdy stali docela bohatým etnikem. Přitom nezapomeňme, že obdělávat půdu byla opravdu těžká práce, při které bylo nezbytné dobře plánovat, předvídat, sledovat změny počasí a v příhodný okamžik velice rychle provést setbu, sklizeň či jiné práce. Což se prostě s tou liknavostí naprosto vylučuje. Takový sedlák, který by byl pomalý a nerozhodný, by jistě splakal nad výdělkem. Takže původ oné neblahé nálepky musí být někde jinde. Buď za to může nářečí, které se vyznačuje protahováním některých souhlásek, anebo by v tom mohl být kus závislosti méně majetných sousedů, kteří Hanáky neměli v lásce a rozšiřovali o nich nehezké pomluvy, až se to rozšířilo do obecného povědomí. Přitom např. Ottův slovník naučný z roku 1896 o Hanácích píše mnohem objektivněji: „Vesnice Hanáků jsou obrazem utěšeného blahobytu. Příbytky jejich jsou výstavné, čisté a často docela moderně upraveny... Obyvatelé jsou zrostu ztepilého, krásného a silného. V pozdějším věku obvykle tloustnou. Krásnému zrostu jejich napomáhá mírné podnebí, rovinatá poloha země, záliba v práci, veselý duch a bezstarostnost života. Co do povahy je Hanák dobrosrdečný, sdílný a upřímný, vtipný, veselý a žertovný. Ale k povaze této přimícháno také trochu těžkopád- nosti a flegmatickosti.

Nikde na Moravě nežije se tak dobře jako na Hané; což jediné

vysvětliti lze z výbornosti a plod- nosti půdy a vyplývající z toho zámožnosti. Dobrý samožitný chléb, dobré pšeničné „buchty s makem“ a koláče (vdolky) sýrem a povidly („trnkami“) nadívané, knedlíky („šeške“) s uzeným nebo hovězím masem a se zelím, kvas- nicové knedle („pěry“) s máslem a mlékem: toť vydatné a obyčejné jídlo Hanácké. Nejmilejším nápo- jem je mu pivo, někdy pívá i víno. Kořalka neměla druhdy na Hané ctitelů, nyní však i tu někde již se zahrňuje.

Hanáci jsou lidé nad míru pohostinní, libující si při tom oká- zati svou zámožností; ale nejvíce dávají najevo své bohatství a nád- heru při svatbách a pak v neděli, jedouce do města do kostela... Hanáci jsou přes to, že mají úrod- né půdy, pracovití a v práci vytr- valí, milují zpěv a hudbu a rádi čítají knihy a noviny. V každé jen poněkud větší vesnici hanácké je čtenářský spolek. Poněvadž dále také synky své dávají zhusta na studie a je pak domů do hospodář- ství brávají, jsou nejvzdělanějším lidem na Moravě. A jako vzdělaní lidé dbají pak všeho, což národu a vlasti je prospěšné: podporují všelike ústavy národní, vědecké a umělecké a školu svou opatrují jako zřítelnicí oka svého. Hanácký voják vyznamenává se statečností a vytrvalostí v boji... V posledních dobách chopili se Hanáci i prů- myslu. Četné továrny na cukr a na slad jsou toho důkazem.“

Jako potvrzení toho, že Ottovo

hodnocení přesně sedí i na naše předky ve Zlobicích, si můžeme vzít stavbu našeho kostela, od jehož vysvěcení letos uplyne 120 let. Což si mimochodem tento rok několikrát připomínáme (Nocí kostelů, hodovými oslavami na sv. Cyrila a Metoděje 5. 7. i setká- ním kněží, kteří u nás v minulosti působili, které se plánuje na 8. 9.). Ale zpět k tématu. Ano, od první myšlenky na stavbu (dle kroniky 1780) do začátku sbírky miloda- rů (1892) to trvalo 112 let. Ovšem příčiny byly zcela pochopitelné – během té doby se Moravou pro- hnalo několik válečných konfliktů (zejména napoleonské a prusko- rakouské války), za nimiž následo- valy epidemie nemocí (ve zlobické kronice se např. k roku 1866 píše: „Příští rok 1866 se svou váleč- nou hrůzou opět zmařil pokus ten [myšlen pokus o stavbu kostela, pozn. FL], obyvatelstvo obcí Boja- novic a Zlobic muselo též snášeti mnoho válečných útrap a svíze- lí. Vtrhnuvší nepřátelská vojska pěšácká do vlasti naší přihnula se i sem a zle zde řádila. Brala násilím potřebné potraviny, koně a jiné. Ve Zlobicích vzato 11, v Bojanovicích 7 koní. Štika umřela, zuby ostaly – válka přestala, ale nastalo zlo horší – kolera; téhož roku zemřelo na koleru ve Zlobicích 53, v Boja- novicích 30 osob.“

To, na co bych chtěl poukázat, začalo právě rokem 1892. První milodar dělal 10 zlatých od Jos. Šumbery, druhý dělal 100 zlatých (darován roku 1893 jako odkaz

po vdově Nepomuceně Koutské) a pak už se to rozjelo. V roce začátku stavby (1897) měli sesbíráno 41.704 zlatých. Plány byly předány „ku schválení c.k. okr. Hejtmanství v Kroměříži a nejdůst. K. a. Ordinatu v Olomouci“ 2. června 1897. A už „dne 26. června 1898 byly vytaženy posvěcené kříže na věže kostelní za slavnostního hojného účastenství lidu“. Ještě v tomtéž roce se v chrámě sloužila první mše svatá. Takže tolik na dokreslení toho, jak rychle a současně dobře za to uměli Hanáci vzít. Na těch historických událostech mě fascinují dvě věci. Zprvů jak byli naši předkové ve Zlobicích a Bojanovicích soudržní, jak rychle sesbírali mezi sebou peníze (každý také nabízel ke stavbě co měl – ten koně, ten vůz, ten dřevo), a zadruhé – jak rychle

fungovaly tehdy stavební úřady... Na závěr tohoto zamyšlení se musím vrátit k otázce, již jsem otevřel v minulém čísle, a jež by si zasluhovala stejné, ne-li větší úsilí, než jaké předvedli před 120 lety naši předkové. Všude kolem sebe (zejména na polích a v lesích, ale kdo chce, vidí to na každém kroku) pozorujeme probíhající klimatické změny (současná vedra, sucha, kůrovec, usychající smrky a borovice, mizející druhy rostlin a živočichů, ubývající ledovce a stoupající hladiny moří, ...). Odborníci jsou si jisti, že za to beze sporu může člověk. Současně vidíme, že skutečnost začíná být horší než ty nejpesimističtější scénáře vývoje, a víme, že na záchranu, vzhledem k obrovské setrvačnosti zemské atmosféry, máme posledních pár let. Tak proč se stále nedokážeme

vzpamatovat a začít s tím něco dělat? Jak to že naši politici řeší podružnosti a v médiích dominují jiná témata? Možná se mýlím, ale řekl bych, že v této chvíli by naši předkové na nic nečekali a ukázali by právě onu rozhodnost a píli, která jim už tehdy zajišťovala životy. Nenechme se tedy zahanbit a ukažme, že Hanáci se rozhopó rychle a pak už se nenechají zastavit. Každý z nás může začít s málem (šetřit vodou a elektřinou, recyklovat odpad, cestovat méně autem...), ale nejvíce je třeba tlačit na politiky, aby na národní a nadnárodní úrovni přijali zákony, které ukončí emise skleníkových plynů a zajistí udržitelný život na planetě. Začneme třeba tím, že sedneme k počítači a napíšeme svému poslanci.

František Lízal

Ze sociálního výboru

Vážení spoluobčané,
i v tomto vydání ZloBoje Vám přinášíme v rámci poradenství informace ze sociální oblasti. Tentokrát se věnujeme příspěvku na péči. Zároveň Vám přejeme krásné léto plné zážitků a volných dnů, pohodovou dovolenou a načerpání potřebných sil. Příspěvek na péči se poskytuje osobám starším jednoho roku, které jsou z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu závislé na pomoci jiné fyzické osoby při zvládnutí základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti. Z tohoto příspěvku pak tyto osoby hradí pomoc poskytovanou jim dle jejich rozhodnutí buď osobou blízkou, asistentem sociální péče, registrovaným poskytovatelem sociálních služeb, dětským domovem nebo speciálním lůžkovým zdravotnickým zařízením hospicového typu. Při posuzování stupně závislosti osoby se hodnotí schopnost zvládnout tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní

aktivita a péče o domácnost (péče o domácnost se nehodnotí u osob do 18 let). Stupně závislosti jsou čtyři.

Výše příspěvku na péči pro osoby do 18 let věku činí za kalendářní měsíc:

· 3 300 Kč, jde-li o stupeň I (lehká závislost)

· 6 600 Kč, jde-li o stupeň II (středně těžká závislost)

· 9 900 Kč, jde-li o stupeň III (těžká závislost) u osob, které využívají pobytové sociální služby, 13 900 Kč u osob, které nevyužívají pobytové sociální služby (od 1. 7. 2019)

· 13 200 Kč, jde-li o stupeň IV (úplná závislost) u osob, které využívají pobytové sociální služby, 19 200 Kč u osob, které nevyužívají pobytové sociální služby
Výše příspěvku na péči pro osoby starší 18 let činí za kalendářní měsíc

· 880 Kč, jde-li o stupeň I (lehká závislost)

· 4 400 Kč, jde-li o stupeň II (středně těžká závislost)

· 8 800 Kč, jde-li o stupeň III (těžká závislost) u osob, které využívají pobytové sociální služby, 12 800 Kč, které nevyužívají pobytové sociální služby (od 1. 7. 2019)

· 13 200 Kč, jde-li o stupeň IV (úplná závislost) u osob, které využívají pobytové sociální služby, 19 200 Kč u osob, které nevyužívají pobytové sociální služby
Nezaopatřenému dítěti do 18 let věku nebo rodiči, jemuž náleží příspěvek na péči z důvodu péče o nezaopatřené dítě do 18 let věku, se v případech stanovených zákonem z důvodu nízkého příjmu příspěvek zvyšuje o 2 000 Kč měsíčně.

O příspěvku na péči rozhoduje, dle místa trvalého pobytu žadatele, Úřad práce ČR – krajské pobočky, v našem případě Kontaktní pracoviště Úřadu práce ČR v Kroměříži, se sídlem v ul. Kotojedská 269/1, a to na základě provedení sociálního šetření a posouzení zdravotního stavu žadatele posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Kroměříž. Příspěvek na péči je upraven zákonem č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů a vyhláškou č. 505/2006 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

Členky sociálního výboru

Stavění a kácení máje v Bojanovicích

V sobotu 27. dubna 2019 proběhlo na hřišti v Bojanovicích v rámci programu Pálení čarodějnic stavění máje. Členové výboru SAZA se v odpoledních hodinách sešli a nazdobili náš májový jehličnan barevnými růžičkami z krepového papíru a věncem zavěšeným kolem stromu. Poté se májka postavila. Za necelý měsíc, v sobotu 25. května 2019, nastal čas stromeček pokácet. Avšak

aby to nebylo tak jednoduché, program pro děti začal nejprve zahřátím – přetahováním lana a soutěží družstev v koulení pneumatik. Poté jsme se ocitli na chvíli jako v pohádce. Děti měly za úkol vysvobodit jaro a pomoci rozveselit panu králi pohádkové bytosti v jeho království. U mořské víly natrhaly bylinky na uvaření léčivého čaje, u skřítky nasbíraly šišky na topení, ježka probudily ze zimního spánku a společně se protáhly rozcvičkou a u Rákosníčka pochytaly rybky zpět do rybníčku.

Nakonec za splnění všech úkolů vydal pan král sekeru a rozhodnutí k pokácení máje, a tím jsme vysvobodili jaro. Pro děti byla připravena dětská diskotéka, pro dospělé lahodné cigáro z udírny a díky horku jsme pravidelně všichni doplňovali pitný režim. Akce se nesla ve velice radostném a zábavném duchu, proudila hravá atmosféra a všichni si ji náramně užili.

Michaela Kulíšková

Zlobicko-bojanovický zpravodaj Zloboj, vydává Obec Zlobice.

Adresa redakce: Obecní úřad Zlobice, zlobojod2010@seznam.cz, tel.: 573 363 013

Sazba a výroba: JM ArtDesign, Jiří a Magda Lučanovi, Zlobice 23, jirilucan@jas2.cz